

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 15 0 U 002755 16 Uvp
Banjaluka, 23.01.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Grada B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 22.01.2016. godine tužene Komisije... T., u predmetu naplate troškova isključenja i ponovnog uključivanja mjernih mjesta javne rasvjete u gradu, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Trebinju broj 15 0 U 002755 16 U od 27.04.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23.01.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba protiv uvodno označenog akta tužene kojim je (tačkom 1. dispozitiva) odbijen zahtjev tužioca podnesen protiv MH „E.R.S.“ MP a.d. T., „E B.“ a.d. B., RJ „E“ B., u vezi sa osporavanjem poreske fakture broj ... od 10.11.2014. godine u iznosu od 15.958,80 KM koja se odnosi na troškove isključenja i ponovnog uključivanja 341 mjernog mjesta javne rasvjete u Gradu B., a (tačkom 2. dispozitiva) odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove koje je imala u upravnom postupku.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je osporeni akt zakonit, jer je tužena u provedenom postupku utvrdila da je Grad B. registrovan kao kranji kupac električne energije „ostala potrošnja-javna rasvjeta“ na 443 mjerna mjesta u gradu, da mu je uredno isporučivana električna energija bez obzira što nije imao zaključen ugovor o snabdijevanju koji ne mora biti u pisanoj formi, da je na dan 30.06.2014. godine imao dug u iznosu od 296.133,50 KM, da mu je poslata prva opomena pred isključenje dana 13.08.2014. godine kojom je pozvan da plati dug što on nije učinio, nakon čega mu je „E.B.“ poslala drugu opomenu pred isključenje od 13.10.2014.godine u kojoj je navedeno da dug tužioca zaključno sa računom za mjesec avgust 2014. godine iznosi 353.665,40 KM, pa je pozvan da isti izmiri do 21.10.2014. godine, a ako to ne učini da će isključenje početi dana 22.10.2014. godine. Obzirom da ništa nije plaćeno isključenje je započeto na 374 mjerna mjesta javne rasvjete u gradu i trajalo je od 22.10. do 06.11.2014. godinem, pa kada je tužilac 07.11.2014. godine uplatio dio duga u iznosu od 165.112,92 KM izvršeno je ponovno uključivanje 341 mjernih mjesta, te mu je ispostavljena faktura za troškove isključenja i ponovnog uključivanja za ovih 341 mjernih mjesta u iznosu od 15.958,80 KM, obračunata prema važećem cjenovniku tužene, a koji troškovi su realno nastali i koje je tužilac dužan da plati. Sud je podržao ove zaključke tužene navodeći da se zasnivaju na pravilnoj primjeni odredbe člana 80. stav 1. tačka 3. Zakona o električnoj energiji - Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 8/08, 34/09, 92/09 i 1/11 - u daljem tekstu: Zakon o električnoj energiji), koja snabdjevaču daje ovlaštenje za obustavu isporuke električne energije krajnjem kupcu ako on ne plaća isporučenu električnu energiju u propisanom

roku, a isti rok je definisan odredbom člana 83. do 86. Opštih uslova za isporuku i snabdijevanje električnom energijom - Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 90/12 - u daljem tekstu: Opšti uslovi), koje propisuju sadržaj računa za električnu energiju koji su uredno ispostavljeni tužiocu i u kojima je kao rok za plaćanje naveden 25. dan mjeseca koji slijedi iza mjeseca za koji je izdat račun. Takođe je sud podržao zaključke tužene da se opomena pred isključenjem broj ... od 13.10.2014. godine koja je uredno dostavljena tužiocu ima smatrati obavještenjem o isključenju iz odredbe člana 97. stav 4. Opštih uslova, bez obzira što ne sadrži sve elemente propisane odredbom člana 98. Opštih uslova zaključujući da prigovor tužioca iznijet u ovom pravcu ni na koji način ne dovodi u pitanje pravilnost obustave isporuke električne energije tužiocu, dakle isključenje te ponovno uključenje kad su se stekli uslovi, a čije troškove je dužan platiti tužilac.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu interpretira sve zaključke nižestepenog suda koji je podržao zakonitost postupanja tužene, iako je sam potvrdio da opomena pred isključenjem broj ... od 13.10.2014. godine nije sadržavala sve elemente propisane odredbom člana 98. Opštih uslova koju u nastavku citira. Kod prigovora da se ta opomena pred isključenjem ne može smatrati valjanim obavještenjem o isključenju, tužilac ostaje smatrajući da je isti od značaja za rješenje stvari. Naime, da je ta opomena pred isključenjem broj ... od 13.10.2014. godine koju je tužilac primio 14.10.2014. godine sadržavala sve neophodne elemente, uključujući i pouku o pravu na prigovor, tužilac bi sigurno izjavio isti zaključno sa danom 22.10.2014. godine, nakon čega bi suprotnoj strani bilo potrebno u najboljem slučaju 7 do 10 dana da o prigovoru odluči i da odluku dostavi tužiocu što bi trajalo do 06.11.2014. godine, u kojem slučaju isključenje ne bi moglo započeti u narednih 5 dana shodno odredbi člana 99. stav 2. Opštih uslova, a na koji način bi se tek 12.11.2014. godine ostvarili uslovi za isključenje koje se konačno ne bi ni desilo, pa ne bi bilo spornih troškova, jer je tužilac značajan dio duga izmirio dana 07.11.2014. godine. Zbog svega navedenog, a kako ovaj navod nije pravilno cijenio nižestepeni sud, tužilac predlaže da sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine te predmet vrati na ponovno suđenje.

Tužena u odgovoru na zahtjev navodi je isti neosnovan i da se u njemu ponavljaju navodi koje je pravilno odbio nižestepeni sud uz iznošenje jasnih i argumentovanih razloga zasnovanih na materijalnim propisima, te konačno predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 22.01.2016. godine, uz iznošenje valjanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva. Njegov suštinski prigovor iznesen u tužbi te ponovljen u zahtjevu, da opomena pred isključenjem broj ... od 13.10.2014. godine nije sadržavala sve elemente propisane odredbom člana 98. Opštih uslova, uključujući pouku o pravu na izjavljivanje prigovora, nije osnovan iz razloga koje je dao nižestepeni sud.

Naime, ovaj bi prigovor imao smisla samo u situaciji da su prema tužiocu preduzete mjere obustave isporuke električne energije bez valjanog pravnog osnova, npr. u situaciji da tužilac nije imao dugovanja prema „E.B.“ ili da je izvršio plaćanje prije nego što je isključenje

započeto, što ovdje evidentno nije slučaj. Tužilac se poziva na odredbu člana 98. Opštih uslova dajući svoje tumačenje njenog značaja za konkretan slučaj, a iz kojeg tumačenja je očigledno da bi tužilac izjavljivao prigovor na obavještenje o isključenju električne energije, ne zato što ne duguje ili što je eventualno platio dug za isporučenu električnu energiju, već zato da bi dobio na vremenu, što ni u kom slučaju nije smisao prava na prigovor na obavještenje o isključenju električne energije propisanog odredbama člana 98. i 99. Opštih uslova.

Kako je sve ovo pravilno zaključio nižestepeni sud, proizilazi da u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić